

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

Факультет журналістики

Кафедра міжнародної журналістики

КВАЛІФІКАЦІЙНА БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА

на тему:

**ВПЛИВ ІНОЗЕМНОЇ МУЗИКИ НА УКРАЇНСЬКЕ МЕДІА- ТА
КУЛЬТУРНЕ СЕРЕДОВИЩЕ: СТВОРЕННЯ РАДІОПРОГРАМИ**

Здобувачки IV курсу
групи МЖб-2-22-4.0д
ступеня вищої освіти «бакалавр»
галузі знань 06 Журналістика
спеціальності 061 Журналістика
освітньої програми 061.00.05 Міжнародна
журналістика
Борець Ангеліни Сергіївни

Використання чужих ідей, результатів і
текстів мають посилання на відповідне
джерело

Науковий керівник: Даниліна О.В., кандидат
філологічних наук, доцент, доцент кафедри
міжнародної журналістики

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Допускаю до захисту перед ЕК

Голова комісії

_____ В.І. Терещук
завідувач кафедри
міжнародної журналістики

Члени комісії

м. Київ — 2026 рік

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ.....	8
РОЗДІЛ 2. СПЕЦИФІКА ПРОДУКТУ.....	13
2.1. Обґрунтування інформаційного проекту.....	13
2.2. Структура проекту.....	15
2.3. Жанрова палітра.....	16
2.4. Особливості оформлення та музичного супроводу.....	17
2.5. Авторська ідея.....	18
2.6. Особливості аудиторії.....	19
РОЗДІЛ 3. ТЕХНІЧНІ ТА ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ, НЕОБХІДНІ ДЛЯ ВТІЛЕННЯ ПРОЄКТУ.....	21
ВИСНОВОК.....	23
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	26
ДОКУМЕНТАЦІЯ.....	28
АНОТАЦІЯ.....	46
ANNOTATION.....	47

ВСТУП

Актуальність вибору теми. У XXI столітті музика стала важливою частиною глобального медіапростору. Розвиток Інтернету та цифрових платформ суттєво змінив спосіб поширення музичного контенту й доступу до нього, адже сьогодні люди можуть слухати музику з різних країн світу за лічені секунди. Іноземні треки постійно присутні в соціальних мережах, або ж на стримінгових сервісах, радіоефірах, фільмах та серіалах. Через це музика впливає на смаки аудиторії та сучасний медіапростір.

Українські медіа сьогодні розвиваються в умовах глобалізації, де культури різних країн активно взаємодіють між собою, а іноземна музика, тим часом, давно стала частиною повсякденного життя української аудиторії. Її можна почути в серіалах, фільмах, рекламі, контенті соціальних мереж, а також на цифрових музичних платформах. Окрім цього разом із музикою в український інформаційний простір приходять нові культурні тенденції, які впливають на молодь і змінюють сприйняття сучасного медіаконтенту.

Останні роки показали, що саме цифрові платформи значною мірою визначають музичні тренди та популярність виконавців. Стримінгові сервіси фактично формують музичні рекомендації для користувачів, через що українська аудиторія щодня контактує з великою кількістю іноземного контенту, насамперед англомовного. У результаті музика перетворилася на частину розваги та на інструмент культурного впливу, який бере участь у формуванні сучасного медіасередовища.

Після 2022 року, а саме після повномасштабного вторгнення Росії в Україну, тема набула ще більшої актуальності, оскільки війна суттєво вплинула на український культурний простір та музичні вподобання слухачів. Українська музика стала помітно популярнішою, проте іноземні треки залишилися важливою частиною медіасередовища. Англомовна музика й надалі займає значну частину прослуховувань серед українців, що свідчить про активну взаємодію національного та глобального культурного контенту.

Так, за даними дослідження «Музика має силу» [1], після початку повномасштабного вторгнення частка прослуховування україномовної музики серед українців суттєво зросла, однак значна кількість слухачів продовжує обирати англomовні композиції. Власне, це демонструє, що український музичний простір зараз перебуває у стані активних змін, де національна музика розвивається паралельно із впливом світових музичних тенденцій.

Крім того, помітним є і вплив іноземної музики на український медіаконтент, адже англomовні композиції часто використовують у серіалах, фільмах, рекламі та контенті соціальних мереж для створення атмосфери сучасності та наближення українського продукту до міжнародних медіатрендів. Так, українські виконавці дедалі частіше орієнтуються на західне звучання, сучасний музичний продакшен та візуальну стилістику, щоб бути конкурентними як в Україні, так й за її межами.

У межах бакалаврської роботи також проведено авторське опитування щодо сприйняття іноземної музики українською аудиторією. Актуальність теми полягає в тому, що музика сьогодні є частиною культури та важливим елементом медіакомунікації, через який формуються сучасні тренди, культурні образи та інформаційні орієнтири. Дослідження впливу іноземної музики допомагає краще зрозуміти процеси, які відбуваються в українському медіасередовищі та сучасному культурному просторі.

Мета та завдання кваліфікаційної бакалаврської роботи. Метою цієї кваліфікаційної бакалаврської роботи є дослідження впливу іноземної музики на українське медіа- та культурне середовище, а також створення авторської радіопрограми, котра присвячена цій темі. Робота має показати, як іноземна музика впливає на сучасний український медіапростір, музичні вподобання аудиторії, культурні тенденції та розвиток українського музичного контенту в умовах глобалізації й цифрової епохи.

Крім того, у межах роботи досліджується роль музики як важливого елемента медіакомунікації, який впливає на формування культурного середовища, інформаційних тенденцій і сучасного медіаконтенту. Окрема увага

зосереджується на присутності іноземної музики в українських соціальних мережах, а також стримінгових сервісах, серіалах і музичній індустрії загалом. Практична частина роботи передбачає створення авторської радіопрограми під назвою «Між нотами та кордонами», яка поєднує аналітичний матеріал та інтерв'ю з експертом.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання:

- дослідити особливості впливу іноземної музики на українське медіа- та культурне середовище в умовах цифровізації та глобалізації;
- проаналізувати роль стримінгових платформ і соціальних мереж у поширенні іноземного музичного контенту серед української аудиторії;
- простежити зміни у музичних вподобаннях українців після 2022 року та дослідити ставлення аудиторії до іноземної музики;
- вивчити використання англомовної музики в українському медіаконтенті, зокрема у серіалах, фільмах і соціальних мережах;
- створити авторський радіопроєкт «Між нотами та кордонами», присвячений темі впливу іноземної музики на український медіапростір.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є іноземна музика в сучасному українському медіапросторі та її вплив на культурне середовище й музичні вподобання аудиторії. У роботі увага зосереджується на тому, яке місце іноземний музичний контент займає в українських медіа, як він впливає на сучасні культурні тенденції та яким чином присутній у цифровому просторі України. Також дослідження торкається змін, які відбулися в українському музичному середовищі після 2022 року, коли питання культури та інформаційного простору загалом набули особливого значення.

Предметом дослідження є особливості впливу іноземної музики на українське медіа- та культурне середовище, а також авторська радіопрограма «Між нотами та кордонами», створена для висвітлення цієї теми через аналітичний і журналістський формат.

Методи дослідження. У процесі роботи над кваліфікаційною бакалаврською роботою використано аналіз наукових джерел, журналістських

матеріалів та інтернет-ресурсів, присвячених темі впливу музики на сучасний медіапростір і культурне середовище. Значну увагу приділено дослідженню ролі цифрових платформ та соціальних мереж у поширенні іноземного музичного контенту серед української аудиторії.

Крім того, у роботі використано порівняльний аналіз, який дозволив простежити зміни у музичних вподобаннях українців після 2022 року та дослідити особливості присутності іноземної музики в українському медіапросторі. Окремо проаналізовано використання англомовних композицій у серіалах, фільмах і контенті соціальних мереж, а також вплив західних музичних тенденцій на українських виконавців.

Для кращого розуміння ставлення аудиторії до іноземної музики у межах роботи проведено авторське опитування серед українців. Додатково використано метод інтерв'ю, а саме розмову з історикинею та дослідницею музичної культури Ольгою Мусіяченко, яка допомогла глибше розкрити культурний і суспільний аспект теми.

Практична частина роботи ґрунтується на проектному методі, який передбачає створення авторської радіопрограми, розробку її концепції, структури та тематичного наповнення.

Апробація. Основні результати бакалаврського дослідження були висвітлені під час виступу на науково-практичній конференції «Соціокомунікаційні тенденції в медійному та науково-освітньому дискурсах», яка відбулася 20 травня 2026 року, у форматі доповіді.

Структура проекту. Бакалаврський проект складається з теоретичної та практичної частин, а також технічного розділу. У теоретичній частині розкривається тема впливу іноземної музики на українське медіа- та культурне середовище, аналізуються особливості сучасного музичного простору, роль цифрових платформ і зміни в музичних вподобаннях української аудиторії. Окрема увага приділяється присутності іноземної музики в українському медіаконтенті та впливу глобальних музичних тенденцій на українську культуру.

Практична частина містить авторську радіопрограму «Між нотами та кордонами», присвячену темі впливу іноземної музики на український медіапростір. До практичної частини входять сценарій радіопрограми, журналістське інтерв'ю з дослідницею музичної культури Ольгою Мусіяченко та готовий аудіоматеріал радіовипуску.

У технічному розділі подано інформацію про програмні та технічні засоби, необхідні для реалізації радіопрограми, зокрема аудіотехніку та програмне забезпечення, яке використовувалося під час запису й монтажу матеріалів.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ

Музика в сучасному медіапросторі давно перестала бути лише формою розваги. Сьогодні вона є частиною глобального культурного простору та щоденного інформаційного середовища людини. У книзі «Globalization, Music and Cultures of Distinction» Симоне Варріале досліджує поширення англо-американської популярної музики в різних країнах світу та звертає увагу на розвиток музичної критики й спеціалізованих музичних медіа [2].

Дослідник пише про те, що в другій половині ХХ століття музичні журнали та інші спеціалізовані видання почали активніше висвітлювати популярну музику [2]. Через рецензії, музичні огляди та критичні матеріали аудиторія знайомилася з новими виконавцями й жанрами, які поступово поширювалися за межами країн свого походження [2].

У праці також зазначається, що в Італії почали з'являтися спеціалізовані музичні журнали, web-zines і блоги, які висвітлювали рок-музику, реп та електронну музику [2]. Варріале звертає увагу на те, що музичні медіа поступово стали окремою частиною культурного середовища та почали впливати на формування музичних смаків аудиторії [2].

Тим часом у праці «The Cultural Industries» Девід Гезмондгалш зазначає, що музична індустрія є важливою частиною сучасного медіапростору та культурних індустрій загалом [3]. Дослідник пише про те, що розвиток цифрових платформ і глобальних медіа значно посилив міжнародне поширення музичного контенту та змінив способи його споживання аудиторією [3].

Особливо помітним цей вплив є серед молоді, для якої музика стала частиною щоденного життя та сучасного медіапростору. Через іноземні пісні слухачі знайомляться з іншими культурами, а музика поступово впливає на їхні смаки та погляди. У дослідженні «Music in Everyday Life» соціологиня Тіа ДеНора зазначає, що музика супроводжує людину в повсякденному житті та бере участь у формуванні емоційного стану, спогадів і культурного досвіду [4].

Дослідниця пише, що люди часто використовують музику для створення певного настрою й емоційної атмосфери, через що вона стала важливою частиною сучасної культури [4].

У процесі глобалізації музика почала швидко виходити за межі окремих країн та ставати частиною міжнародного культурного простору. Розвиток цифрових платформ і стримінгових сервісів значно спростило поширення музичного контенту між різними країнами світу. Саме тому в сучасному медіапросторі дедалі частіше використовується поняття іноземної музики – музичні композиції, створені за межами певної країни або іншою мовою щодо локального культурного середовища. У міжнародному медіадискурсі для позначення музики різних народів і культур часто використовують поняття «world music» [5].

Сьогодні іноземна музика активно поширюється через стримінгові сервіси, соціальні мережі та цифрові медіа, через що швидко стає частиною повсякденного медіаспоживання молодшої аудиторії. Платформи «Spotify» та «YouTube» значно змінили спосіб прослуховування музики й формування музичних смаків аудиторії. За даними платформи «Statista», понад 700 мільйонів людей у світі слухають музику через онлайн-стримінгові сервіси [6]. Дослідження показує, що за останнє десятиліття доходи від музичного стримінгу зросли приблизно у 15 разів та перевищили прибутки від цифрових завантажень і фізичних музичних носіїв [6]. Це свідчить про те, що саме цифрові платформи сьогодні стали основним способом споживання музики.

Одним із головних лідерів у сфері музичного стримінгу залишається «Spotify», який охоплює понад 30% усіх користувачів музичних платформ у світі [6]. Кількість преміум-підписників платформи станом на 2024–2025 рік перевищила 240 мільйонів користувачів [6].

Натомість популярність аудіоконтенту в сучасному медіапросторі продовжує зростати. За даними дослідження Edison Research «The Infinite Dial 2024», у 2024 році 47% населення США віком від 12 років слухали подкасти регулярно, а 34% – щотижня [7].

Радіоформат залишається актуальним і для музичної тематики, адже саме такий формат дозволяє поєднувати журналістський матеріал із музичними прикладами, через що слухач краще сприймає тему та може одночасно чути музичний контент.

В українському медіапросторі іноземна музика також займає помітне місце. За даними дослідження «Музика має силу», 79% українців продовжують слухати англomовну музику, а 16% – композиції іншими іноземними мовами [1]. Англomовні пісні часто використовуються у сучасному онлайн-контенті та телевізійних проектах. До прикладу, у молодіжному українському серіалі «Новенька» значна частина музичного супроводу складалася саме з іноземних композицій. У відкритих плейлистах серіалу можна знайти треки «My Universe», «Different Waves», «Walk Through Fire», «Carry Me Home» та інші англomовні пісні [8].

Соціальні мережі сьогодні також значно впливають на музичні вподобання молоді. За даними дослідження «MIDIa Research», 51% користувачів віком від 16 до 24 років знаходять нову музику саме через TikTok [9]. Через рекомендації та популярні відео іноземні композиції швидко поширюються у цифровому просторі та стають частиною сучасного медіасередовища.

Крім того, за результатами проведеного власного опитування серед 120 опитаних респондентів на запитання: «Як часто ви слухаєте іноземну музику?» 64,2% (77 людей) відповіли: «Кілька разів на тиждень», 25,8% (31 людина) відповіли: «Щодня» інші – «Рідко» або «Майже не слухаю».

Як часто ви слухаєте іноземну музику?

120 відповідей

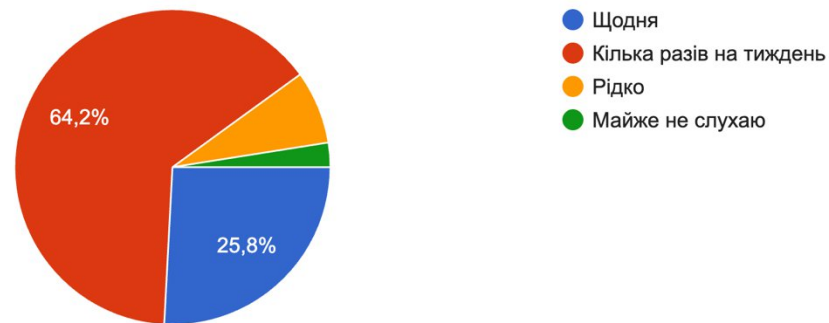

Рис. 1

Розділилися відповіді й на запитання: «Через які платформи ви найчастіше знаходите іноземну музику?». Зрештою, 43,3% (52 людини) відповіли: «Instagram», 34,2% (41 людина) відповіли: «TikTok», інші відповіді розділилися між «YouTube», «Spotify», «Радіо» та «Серіали/фільми».

Через які платформи ви найчастіше знаходите іноземну музику?

120 відповідей

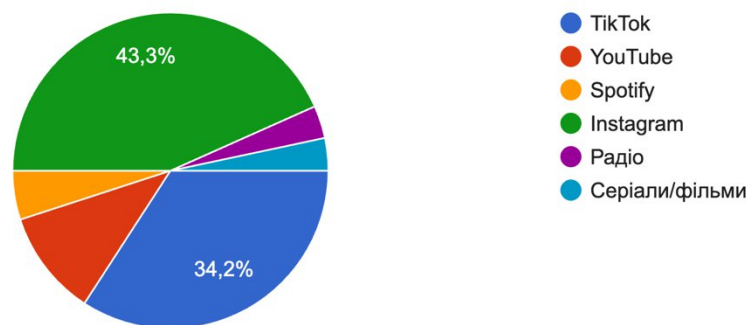

Рис. 2

До початку повномасштабної війни в українському музичному просторі переважала іноземна та російськомовна музика, а україномовні пісні значно рідше потрапляли до музичних чартів стримінгових платформ. Наприклад, у квітні 2021 року серед 25 найпопулярніших треків «Apple Music» в Україні певний час не було жодної україномовної композиції. Водночас це частково пов'язували з тим, що Україна тоді не мала власного регіонального офісу «Apple

Music» чи «YouTube Music», тоді як у Москві такі офіси вже функціонували, через що музичні чарти часто формувались з орієнтацією на аудиторію країн Співдружності Незалежних Держав (СНД) [10].

Після 2022 року український музичний простір зазнав помітних змін. Повномасштабна війна вплинула на культурне середовище та ставлення суспільства до музичного контенту. Українська музика стала значно популярнішою, однак іноземні композиції все одно нікуди не поділися і продовжують залишатися важливою частиною українського медіапростору. За даними дослідження «Музика має силу», до початку повномасштабного вторгнення частка україномовної музики серед прослуховувань українців становила приблизно 33%, тоді як у 2025 році цей показник зріс до 57%. Водночас 79% українців продовжують слухати англomовну музику, а 16% – композиції іншими іноземними мовами [1].

РОЗДІЛ 2

СПЕЦИФІКА ПРОДУКТУ

2.1. Обґрунтування інформаційного проєкту

Радіопрोगрама «Між нотами та кордонами» є актуальною для сучасного українського медіапростору, адже тема впливу іноземної музики на культурне середовище України сьогодні стала особливо помітною. Через розвиток цифрових платформ і соціальних мереж музика перетворилася на одну з найпоширеніших форм медіаконтенту. Як показало власне проведене опитування, українська аудиторія щодня слухає іноземні пісні, знаходить їх у «TikTok», «Instagram», серіалах, фільмах та іншому цифровому контенті.

Також у рамках опитування виявилось, що серед 120 опитаних респондентів 71,7% (86 людей) слухають музику переважно іноземною мовою, 10% (12 людей) – українською та 18,3% (22 людини) приблизно однаково.

Яку музику ви слухаєте найчастіше?
120 відповідей

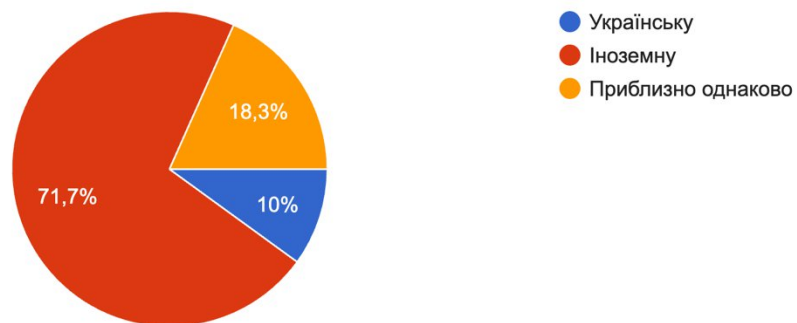

Рис. 3

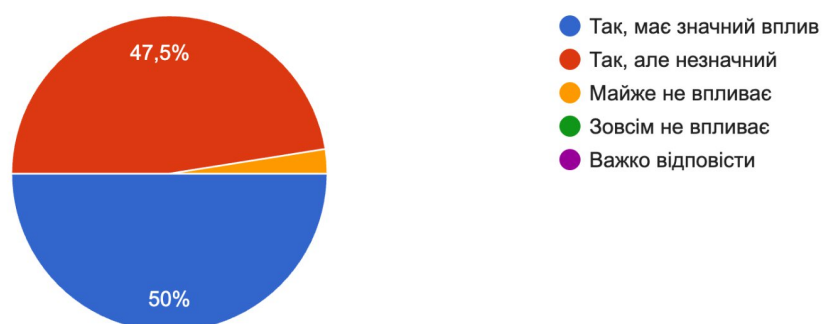
Водночас тема іноземної музики в українських медіа рідко розглядається глибше, ніж у форматі новин або розважального контенту. Музичні матеріали зазвичай зосереджені на популярності артистів чи нових релізах, хоча сама музика давно стала значно ширшим культурним явищем. Зокрема, вона впливає на стиль, мову, візуальну культуру та навіть спосіб сприйняття інших країн. Саме тому виникла потреба створити журналістський проєкт, який розглядав би

музику як у розважальному контексті, так й як частину сучасного медіа- та культурного середовища.

Актуальність теми особливо посилилася після початку повномасштабного вторгнення. Український музичний простір почав швидко змінюватися, а питання культурної ідентичності стало значно важливішим. Як згадувалося раніше, за даними дослідження «Музика має силу» [1], частка прослуховування україномовної музики серед українців помітно зросла, однак англомовні композиції продовжують залишатися популярними серед аудиторії. Це свідчить про те, що українське медіасередовище сьогодні перебуває у стані активної культурної трансформації, де локальна музика розвивається поруч із глобальними музичними тенденціями.

У межах власного опитування на запитання: «Чи вважаєте ви, що іноземна музика впливає на українське медіа та культурне середовище?» серед 120 опитаних респондентів 50% (60 людей) відповіли: «Так, має значний вплив», 47,5% (57 людей) відповіли: «Так, але незначний». Лише 2,5% (3 людини) відповіли, що майже не впливає. Відповідей «Зовсім не впливає» та «Важко відповісти» взагалі не було. Отримані результати свідчать про те, що більшість опитаних помічає присутність іноземної музики в українському медіапросторі та вважає її вплив на українське медіа та культурне середовище відчутним.

Чи вважаєте ви, що іноземна музика впливає на українське медіа та культурне середовище?
120 відповідей

Радіопрограма «Між нотами та кордонами» створена для того, щоб дослідити ці процеси через журналістський формат. У програмі поєднуються

аналітичний матеріал, статистичні дані та інтерв'ю з історикинею й дослідницею музичної культури Ольгою Мусіяченко. У розмові з нею порушуються питання культурного обміну, впливу іноземної музики на музичні смаки українців і ролі музики у знайомстві з іншими культурами та мовами. Завдяки цьому радіопрोगрама виходить за межі звичайного музичного контенту та наближається до культурного й медійного дослідження.

Особливість проєкту полягає у спробі поєднати радіоформат із більш глибоким аналізом музичної тематики. Сучасний музичний контент переважно орієнтується на швидке споживання інформації, тому теми культурного впливу музики часто залишаються поза увагою. «Між нотами та кордонами» зосереджується саме на цих питаннях та показує, як іноземна музика впливає на українське медіа- та культурне середовище.

Проєкт орієнтований переважно на молодіжну аудиторію, яка активно споживає музичний контент через цифрові платформи. Також на тих, хто цікавиться сучасною культурою та звертає увагу на міжнародні тенденції. Водночас тема програми може бути цікавою й ширшій аудиторії, адже музика сьогодні є важливою частиною повсякденного інформаційного простору.

2.2. Структура проєкту

Радіопрोगрама «Між нотами та кордонами» створена у форматі аналітично-публіцистичної програми, у якій поєднуються журналістський матеріал, статистика та інтерв'ю. Загальна тривалість випуску становить 42 хвилини 26 секунд. Програма поділена на окремі тематичні блоки, між якими звучать музичні перебивки. Вони допомагають плавно переходити між темами та роблять програму цілісною для слухача.

Радіопрोगрама починається з музичної вставки та вступу, у якому слухача знайомлять із темою випуску. Далі програма поступово переходить до основної частини, де розглядається вплив іноземної музики на український медіапростір, молодь та сучасну культуру. У програмі використовуються статистичні дані,

приклади з соціальних мереж і музичного середовища, а також авторські роздуми щодо ролі музики в сучасному житті.

Окремою частиною випуску є інтерв'ю з історикинею та дослідницею музичної культури Ольгою Мусіяченко. Воно органічно вбудоване в структуру програми та продовжує основну тему випуску. У розмові порушуються питання популярності іноземної музики серед українців, культурного обміну та впливу музики на формування музичних смаків аудиторії. Завдяки інтерв'ю програма стає більш живою та допомагає ширше розкрити тему.

Програма орієнтована переважно на молодіжну аудиторію, яка активно слухає музику через цифрові платформи та соціальні мережі. Водночас тема програми залишається зрозумілою і для ширшої аудиторії, яка цікавиться музикою, культурою та сучасним медіапростором.

Наприкінці випуску подається короткий висновок, у якому узагальнюються основні думки програми. Загалом структура побудована послідовно та зрозуміло, а поєднання аналітики, інтерв'ю та музичних перебівок робить програму динамічною й легкою для сприйняття.

2.3. Жанрова палітра

Радіопрограма «Між нотами та кордонами» побудована на поєднанні аналітичних, інформаційних та публіцистичних жанрів журналістики. Такий формат допомагає глибше розкрити тему впливу іноземної музики на український медіапростір та зробити програму більш природною для слухача.

Зокрема, у випуску використано статистичні дані, приклади із соціальних мереж та цифрових платформ. Увага зосереджується на популярності англійської музики серед українців, змінах у музичних вподобаннях молоді та впливі світових музичних тенденцій на сучасну культуру. У програмі також порушується тема змін в українському музичному середовищі після початку повномасштабного вторгнення. Через такий підхід радіопрограма набуває аналітичного характеру та допомагає слухачеві краще зрозуміти тему.

Важливе місце у випуску займає інтерв'ю. Розмова інтегрована в загальну структуру програми та продовжує основну тему випуску. Під час нього

порушуються питання культурного обміну, а також популярності іноземної музики серед українців та ролі музики у знайомстві з іншими культурами. З ним програма звучить живіше та допомагає ширше розкрити тему.

Публіцистичні елементи проявляються у загальній подачі матеріалу та роздумах про роль музики в сучасному житті. У програмі простежується спроба осмислити вплив музики на молодь, соціальні мережі та сучасний медіапростір.

Жанрова структура програми робить радіопроект цілісним і зрозумілим для аудиторії, адже поєднання аналітики, інтерв'ю та авторської подачі допомагає утримувати увагу слухача впродовж усього випуску та повніше розкрити тему впливу іноземної музики на українське медіа- та культурне середовище.

2.4. Особливості оформлення та музичного супроводу

Радіопрограма «Між нотами та кордонами» побудована у стриманому стилі, де основна увага зосереджується на змісті програми та комфортному сприйнятті інформації. У випуску відсутня фонова музика, через що голос, інтерв'ю та основний текст сприймаються чіткіше й не губляться серед додаткових звуків.

Музичний супровід використовується лише між окремими блоками радіопрограми. Перебивки допомагають плавно переходити між темами та підтримують загальну динаміку випуску. Оскільки програма присвячена впливу іноземної музики на український медіапростір, музичні вставки також підтримують загальну атмосферу проекту та допомагають краще передати його тематику. Наприкінці програми також звучать музичні приклади, які підтримують тему випуску та допомагають слухачеві краще сприймати розмову про вплив іноземної музики.

Крім того, важливу роль у сприйнятті проекту відіграє й обкладинка радіопрограми. На ній зображені ведуча програми – Ангеліна Борець – та історикня й дослідниця музичної культури Ольга Мусіяченко, у якої було взято

інтерв'ю для випуску. Таке оформлення одразу візуально знайомить аудиторію з учасниками програми та підкреслює журналістський характер проєкту.

Кольорова гама обкладинки виконана у стилі студентського радіо ВG, на базі якого вийшла програма. Це допомагає зберегти зв'язок із самим радіо та робить оформлення більш цілісним і впізнаваним для аудиторії. Загалом оформлення радіопроекту підтримує його основну ідею та створює атмосферу живої й змістовної розмови про музику та сучасне культурне середовище.

2.5. Авторська ідея

Ідея радіопрограми «Між нотами та кордонами» виникла через зацікавленість темою музики та її впливу на сучасний медіапростір. Під час спостереження за музичними тенденціями в соціальних мережах і цифровому середовищі стало помітно, що іноземна музика сьогодні займає важливе місце в житті української молоді. Англійські пісні часто звучать у сучасному медіапросторі та впливають на музичні смаки й культурне середовище молоді.

Під час роботи над темою також стало зрозуміло, що в українському медіапросторі музика часто висвітлюється поверхнево. Більшість музичного контенту зосереджується на популярності артистів, трендах або ж нових релізах. Водночас тема культурного впливу музики, особливо іноземної, рідко стає основою для окремих журналістських матеріалів чи радіопрограм. Саме тому виникла ідея створити проєкт, який допоміг би подивитися на музику ширше та дослідити її роль у сучасному культурному середовищі.

Формат радіопрограми також обрано не випадково. Саме аудіоформат дозволяє створити більш живу та природну розмову зі слухачем. У програмі поєднуються аналітичний матеріал, статистичні дані та інтерв'ю. Така структура допомагає зробити тему більш зрозумілою та наближеною до аудиторії.

2.6. Особливості аудиторії

Аудиторією радіопрограми «Між нотами та кордонами» є переважно молоді слухачі віком від 18 до 35 років. Це підтверджується статистикою з

«Instagram», відповідно до якої 50,7% аудиторії становлять слухачі віком 18–24 роки, а ще 27,1% – користувачі віком 25–34 роки.

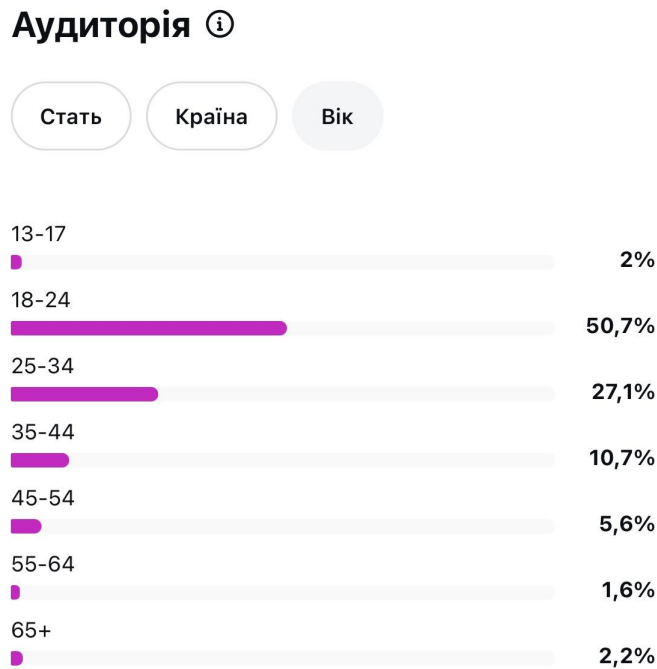

Рис. 4

Насамперед вона розрахована на студентів, молодих фахівців та людей, які цікавляться сучасною культурою, музикою й медіапростором. Значна частина цієї аудиторії активно користується соціальними мережами та стримінговими платформами, де іноземна музика займає важливе місце у щоденному інформаційному просторі.

У територіальному аспекті радіoproграма орієнтована передусім на українську аудиторію, особливо на мешканців великих міст, де молодь більше взаємодіє з міжнародним контентом і світовими музичними тенденціями. Водночас тема програми залишається близькою й для ширшої аудиторії, адже музика сьогодні є важливою частиною сучасної культури незалежно від віку чи професії.

Радіoproграма не має чіткого гендерного спрямування. Тема впливу музики на культурне середовище є актуальною як для жіночої, так і для чоловічої аудиторії. У програмі увага зосереджується на сучасних музичних тенденціях,

популярності англомовної музики серед українців та ролі музики у формуванні медіапростору молоді.

Важливою особливістю аудиторії є зацікавленість як музичним контентом, так й культурними процесами загалом. Програма розрахована на слухачів, яким цікаво спостерігати за змінами у сучасному музичному середовищі та розуміти, як музика впливає на молодіжну культуру, соціальні мережі та щоденне інформаційне середовище.

У перспективі аудиторія радіопроеграми може розширюватися через цифрові платформи та формат подкасту. Тема впливу музики на медіапростір залишається актуальною для молоді, тому програма має потенціал для подальшого розвитку та створення нових випусків на схожу тематику.

РОЗДІЛ 3

ТЕХНІЧНІ ТА ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ, НЕОБХІДНІ ДЛЯ ВТІЛЕННЯ ПРОЄКТУ

Під час створення радіопрограми «Між нотами та кордонами» використовувались аудіотехніка, комп'ютерне обладнання та програми для запису й монтажу звуку. Оскільки проєкт створювався у форматі радіопрограми, основна увага приділялася якості запису голосу, чистоті звучання та комфортному сприйняттю аудіоматеріалу.

Запис програми та інтерв'ю проходив за допомогою аудіотехніки студентського «Radio BG». Для роботи використовувався конденсаторний мікрофон AKG із кардіоїдною діаграмою спрямованості, який забезпечував чіткий запис голосу без зайвих шумів у діапазоні від 20 Гц до 20 кГц. Обробка та оцифрування звуку здійснювались через аудіоінтерфейс Focusrite із параметрами 24-bit/192 kHz, що допомогло зберегти якість та природність звучання. Для контролю звуку під час запису використовувались моніторні навушники Sennheiser закритого типу з шумоізоляцією. Важливу роль також відіграла тиха атмосфера студії, яка дозволила уникнути сторонніх звуків та зробити звучання програми чистішим.

Монтаж радіопрограми здійснювався у програмі CapCut [11]. Це популярний застосунок для редагування відео та аудіо, який дозволяє працювати зі звуком, обрізати окремі фрагменти, регулювати гучність та створювати плавні переходи між частинами запису. Під час монтажу поєднувались основний текст програми, інтерв'ю та музичні перебивки, взяті із сайту Pixabay – міжнародного фотобанку з безкоштовними фото, відео та музикою, заснованого у Німеччині Хансом Дексом і Саймоном Стайнбергером у 2010 році. На початку радіопрограми звучить мелодія AleXZavesa під назвою: «Calm Inspiring Technology Logo (Short Version)» [12]. Між розділами звучить звук автора P_Lorenz «Modern Chimes – Dark Mode | Notification / Interface Sound» [13].

Окрема увага приділялася загальному темпу програми та плавності переходів між тематичними блоками.

Для створення обкладинки радіопрограми використовувався графічний редактор Canva [14]. Це онлайн-платформа для створення дизайну, яка дозволяє працювати з фотографіями, шрифтами, кольорами та графічними елементами. У Canva створювалась обкладинка радіопрограми у стилі студентського радіо ВГ.

Також під час підготовки матеріалу використовувався персональний комп'ютер для написання сценарію, пошуку статистичних даних, підготовки запитань для інтерв'ю та редагування тексту програми.

Для підготовки матеріалу використовувалися наукові джерела з теми музичної культури та медіапростору, дослідження «Музика має силу», результати проєкту «Скільки Скільки?» [15], статистичні дані платформи «Statista» [10], за допомогою яких вдалося проаналізувати популярність стримінгових платформ та зміни у способах прослуховування музики в цифровому середовищі, інформація зі стримінгових платформ «Spotify» і «YouTube», а також матеріали інтернет-ресурсів, присвячених сучасним музичним тенденціям та культурному середовищу. Окремо в межах роботи проводилось власне дослідження, яке допомогло краще зрозуміти ставлення молодій аудиторії до іноземної музики та її впливу на сучасний український медіапростір.

ВИСНОВОК

У межах кваліфікаційної бакалаврської роботи вдалося дослідити вплив іноземної музики на українське медіа- та культурне середовище в умовах цифрової епохи. Під час роботи над темою стало зрозуміло, що музика сьогодні є важливою частиною сучасного інформаційного простору та щоденного медіаспоживання молоді. Іноземні треки активно поширюються через соціальні мережі, стримінгові сервіси та сучасний онлайн-контент, через що вони впливають на музичні вподобання українців і сучасне культурне середовище загалом. Особливо помітним цей процес став серед молоді аудиторії, яка щодня взаємодіє з міжнародним медіаконтентом.

Під час дослідження вдалося проаналізувати роль цифровізації та глобалізації у розвитку сучасного музичного середовища. Сьогодні саме цифрові платформи значною мірою впливають на популярність виконавців, поширення музичних трендів і формування музичних смаків аудиторії. Стримінгові сервіси та соціальні мережі перетворили музику на частину постійного інформаційного потоку, де слухач щодня контактує з великою кількістю іноземного контенту. Так, англійська музика поступово стала звичною частиною українського медіапростору.

Окрема увага у роботі приділялася ролі стримінгових платформ та соціальних мереж у поширенні іноземної музики серед української аудиторії. Під час аналізу «Spotify», «YouTube» та сучасних соціальних мереж стало помітно, що саме алгоритми платформ значною мірою формують музичні рекомендації та популяризують міжнародний музичний контент серед молоді. Цифрові платформи певною мірою допомагають українській аудиторії швидше знайомитися з музикою інших країн та інтегруватися у світовий культурний простір.

У процесі роботи також вдалося простежити зміни у музичних вподобаннях українців після 2022 року. Після початку повномасштабного вторгнення значно зріс інтерес до української музики та україномовного

контенту. Попри це іноземна музика й надалі залишається популярною серед молоді аудиторії та продовжує активно функціонувати в українському медіасередовищі. Англomовні пісні часто використовуються у соціальних мережах, коротких відео та сучасному цифровому контенті, через що вони залишаються важливою частиною повсякденного інформаційного простору молоді.

Крім того, вдалося проаналізувати використання англomовної музики в українському медіаконтенті. Іноземні треки активно використовуються у серіалах, фільмах, рекламі та контенті для соціальних мереж. Через це музика впливає на атмосферу медіапродукту, його емоційне сприйняття та сучасний стиль подачі. Особливо помітним це є у цифровому середовищі, де музика часто стає частиною візуального контенту та допомагає формувати сучасні тренди.

Наприкінці практичним результатом кваліфікаційної бакалаврської роботи стало створення авторської радіопрограми «Між нотами та кордонами» тривалістю 42 хвилини 26 секунд. Радіопрограма присвячена темі впливу іноземної музики на український медіапростір та поєднує аналітичний матеріал, статистичні дані, музичні приклади й інтерв'ю з історикинею та дослідницею музичної культури Ольгою Мусіяченко. Під час створення випуску вдалося сформувати цілісну структуру програми, де всі тематичні блоки логічно поєднуються між собою та підтримують основну тему дослідження.

У процесі роботи над радіопрограмою значна увага приділялася звучанню та комфортному сприйняттю матеріалу. Так як у програмі відсутня фонові музика, слухач може краще зосередитися на змісті самої розмови та темах, які порушуються у випуску. Музичні перебивки допомагають плавно переходити між окремими блоками програми та підтримують загальну атмосферу випуску. Наприкінці програми також звучать музичні приклади, які підтримують тему випуску та допомагають слухачеві краще сприймати розмову про вплив іноземної музики.

Під час реалізації проєкту використовувались програми «CapCut» та «Canva». Власне, монтаж радіопрограми здійснювався у «CapCut», що дозволило

поєднати текстові частини, інтерв'ю та музичні вставки у єдину структуру. Для створення обкладинки радіопрограми використовувався графічний редактор «Canva». Обкладинка оформлена у стилі студентського «Radio BG» та містить фотографію ведучої програми й Ольги Мусіяченко, у якої бралось інтерв'ю для випуску.

У процесі роботи виникли й певні труднощі. Однією з головних проблем став пошук актуальних статистичних даних та досліджень саме про вплив іноземної музики на українське культурне середовище. Частина інформації в інтернеті виявилась поверхневою або недостатньо адаптованою до українського контексту. Окрему увагу також довелося приділяти пошуку музичних прикладів та роботі з авторським правом під час використання музики у радіоформаті.

Під час роботи над темою стало зрозуміло, що вплив іноземної музики на український медіапростір залишається актуальною та недостатньо дослідженою темою. Саме тому радіопрограма «Між нотами та кордонами» має потенціал для подальшого розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. З 2022 року споживання україномовної музики зросло майже вдвічі – дослідження «Музика має силу». Міністерство культури та стратегічних комунікацій України. URL: <https://mincult.gov.ua/news/z-2022-roku-spozhyvannya-ukrayinomovnoyi-muzyky-zroslo-majzhe-vdvichi-doslidzhennya-muzyka-maye-sylu/>
2. Varriale S. Globalization, Music and Cultures of Distinction: The Rise of Pop Music Criticism in Italy. Basingstoke : Palgrave Macmillan, 2016. 219 с.
3. Hesmondhalgh D. The Cultural Industries. 3rd ed. London : SAGE Publications, 2013. 568 с.
4. DeNora T. Music in Everyday Life. Cambridge : Cambridge University Press, 2000. 197 с.
5. World music. Wikipedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/World_music
6. Music Streaming. Statista. URL: <https://www.statista.com/topics/6408/music-streaming/>
7. The Infinite Dial 2024. Edison Research. URL: <https://www.edisonresearch.com/the-infinite-dial-2024/>
8. Саундтреки серіалу «Новенька». YouTube. URL: https://www.youtube.com/playlist?list=PLa869gy1uPZdZ_Zptlitifx8NBRk8oHTX
9. Gen Z social habits spell trouble for music discovery. MIDiA Research. URL: <https://www.midiaresearch.com/blog/gen-z-social-habits-spell-trouble-for-music-discovery>
10. Аудіоукраїнізація: чому ми досі слухаємо російську музику. Тиждень.ua. URL: <https://tyzhden.ua/audioukrainizatsiia-chomu-my-dosi-slukhaiemo-rosijsku-muzyku/>
11. CapCut. URL: <https://www.capcut.com/>

12. Calm Inspiring Technology Logo (Short Version). Pixabay. URL:
<https://pixabay.com/sound-effects/film-special-effects-calm-inspiring-technology-logo-short-version-518993/>
13. Modern Chimes – Dark Mode | Notification / Interface Sound. Pixabay. URL:
<https://pixabay.com/cs/sound-effects/film-a-speci%C3%A1ln%C3%AD-efekty-modern-chimes-dark-mode-notification-interface-sound-360609/>
14. Canva. URL: https://www.canva.com/uk_ua/
15. За 3 роки частка російської музики в українському Spotify впала з 73% до 28%. Скільки Скільки?. URL: <https://skilky-skilky.info/za-3-roky-chastka-rosiyskoi-muzyky-v-ukrainskomu-spotify-vpala-z-73-do-28/>
16. Interesting story about bone records made from X-rays. Reddit. URL:
https://www.reddit.com/r/vinyl/comments/82a8hw/interesting_story_about_bone_records_made_from/?tl=uk

ДОКУМЕНТАЦІЯ

Сценарій авторської радіопрограми «Між нотами та кордонами»

Вітаю вас шановні радіослухачі! З вами радіо BG, в ефірі програма «Між нотами та кордонами». Перед мікрофоном ведуча програми Ангеліна Борець.

Світова музика добирається до нас дуже швидко. Ми ловимо ці пісні на радіо, бачимо в соцмережах або знаходимо в стримінгах. Беззаперечно ця музика формує наші смаки та й просто ми до неї звикаємо. Але цікаво зрозуміти інше. Чи справді іноземні треки допомагають нашій культурі розвиватися, чи вони скоріше заважають українським артистам, бо з ними важко конкурувати за увагу слухача?

Якщо відмотати історію назад, то за радянських часів західну музику взагалі вважали шкідливою. Влада боялася джазу чи рок-н-ролу, бо це була музика вільних людей. Але, як ми всі знаємо, заборони лише підігривають інтерес, чи не так? Ось і у нашому випадку, люди вигадували неймовірні речі, щоб послухати «Бітлз» чи Елвіса Преслі. До прикладу, робили саморобні платівки на старих рентгенівських знімках з лікарень. Їх так і називали — «музика на кістках» [16]. Звук був жахливий, платівка швидко псувалася, але для молоді це був справжній ковток свободи. Потім з'явилися магнітофонні касети, які переписували сотні разів і передавали з рук у руки, і саме так люди привчалися до західного звуку ще тоді, коли це вважалося чимось небезпечним.

Після Незалежності України буквально все змінилося. Кордони вільно відкрилися, з'явилися приватні станції, і західна музика фактично накрила український ефір. Радянська індустрія розвалилася, що, певною мірою, дало простір для нової української музики. Виконавці почали вчитися у закордонних колег, копіювати їхній звук та стиль. Хтось змішував західні тренди з народними мотивами, а хтось просто надихався світовими рок-гуртами.

А з появою стримінгів у 2000-х цей вплив став ще потужнішим. Люди отримали доступ буквально до будь-якої музики світу в один клік. Наприклад, усім відома платформа «YouTube» запустилася у 2005-му, а таке поняття як

інтернет стало в Україні масовим з кінця 90-х, з першими сайтами в 1996-1997 роках. Пізніше, з 2010-х, з'явилися платформи на кшталт «Megogo» чи «Kyivstar TV», які дозволили дивитися і слухати західний контент без обмежень, і це тільки посилює глобалізацію – зараз українські виконавці легко потрапляють на «Spotify» чи «Apple Music» поруч з західними зірками.

У різні періоди люди по-різному висловлювали свої емоції та переживання, і дуже часто робили це саме через музику. Зокрема, вона допомагала говорити про те, що хвилює суспільство. Можна сказати, що музичні жанри – це своєрідні знаки епохи. Медіа підхоплюють ці настрої та поширюють їх серед ширшої аудиторії.

У ХХ столітті це особливо помітно на прикладі рок-музики. Вона стала для молоді способом висловити свої думки й емоції та показати незгоду з правилами, які здавалися застарілими. Навколо цього жанру сформувалася ціла культура зі своїм стилем, настроями й атмосферою концертів, де люди відчували, що їх розуміють.

Паралельно розвивалася поп-музика. Вона була зрозумілою, легкою для сприйняття й добре підходила для радіо та телебачення. Поп-артисти швидко ставали зірками, за якими стежили мільйони слухачів. Їхній образ, стиль і життя активно обговорювалися в медіа.

Окреме місце займає хіп-хоп. Він з'явився у США як музика вулиць і молоді, але з часом переріс у цілу культуру. Через хіп-хоп говорили про нерівність, пошук себе та реальне життя міст. Разом із музикою в масову культуру прийшли нова мова, мода й візуальний стиль. Медіа швидко звернули увагу на цей жанр, бо він щиро відображав настрої людей.

У ХХІ столітті вплив музичних жанрів став ще відчутнішим. Адже, завдяки Інтернету й стримінговим платформам стилі почали змішуватися. Артисти більше експериментують, поєднують різне звучання й не бояться виходити за рамки. Саме такі експерименти часто стають популярними й задають нові тренди. Навіть жанри, які раніше вважалися нішевими, знову привертають

увагу слухачів. У цьому велику роль відіграють медіа, які швидко реагують на зміни та підхоплюють нові культурні хвилі.

Коли ми говоримо про український медіапростір останніх років, то дійсно відчувається, що все дуже змінилося – і мова, і музика, і загальна атмосфера. Але якщо відкинути емоції й подивитися на сухі цифри, то картина стає ще цікавішою.

За даними дослідження «Музика має силу» [1] (яке робили на замовлення Міністерства культури та інформаційної політики), у 2022 році, а саме до повномасштабного вторгнення, україномовна музика займала приблизно 33% усього прослуховування українців. А станом на 2025 рік цей показник вже виріс до 57%. Тобто за три роки прослуховування української музики дійсно зросло.

При цьому іноземна музика нікуди не поділася і досі залишається актуальною. Як показує те саме дослідження, 79% українців продовжують слухати пісні англійською, 12% – на жаль, російською, а ще 16% – іншими мовами. Тобто, навіть коли українська музика так сильно виросла, англомовні треки все одно залишаються в топі та пріоритеті для більшості людей.

Окремо цікаво подивитися на «Spotify», адже це зараз один із головних майданчиків для багатьох. Проект «Скільки Скільки?» [15], який аналізує наші чарти, показує, що частка російськомовної музики в українському «Spotify» впала з 73% у 2020 році до приблизно 28–29% у 2025-му. Насправді, це не може на радувати. Водночас україномовні треки в тижневих чартах виросли десь до 37%, а решту переважно займають англомовні пісні та поодинокі хіти іншими мовами.

Коли ми переходимо до музики в українських серіалах і фільмах, то тут усе виглядає трішки складніше. На сьогодні немає жодного великого публічного дослідження, яке б чітко в цифрах показало скільки ж саме іноземної музики звучить у наших кіно або ж серіалах. Але точно можна сказати, що у більшості українських проєктах наразі активно використовують музику, яку пишуть спеціально під нього. Українські пісні також стали популярніші – особливо в

нових стрічках, адже це допомагає передати атмосферу, настрій та в окремих моментах підкреслити національну ідентичність.

Якщо ж повернутися до іноземної музики, найчастіше англомовної, то вона теж присутня, але зазвичай тільки тоді, коли це логічно вписується в жанр або ж емоційний настрій сцени. Наприклад у молодіжних комедіях, чи коли потрібно передати той самий «західний» вайб. Плюс тут усе залежить від прав на використання треків, а це часто питання бюджету й ліцензій.

Коли говоримо про іноземну музику, варто розуміти, що її вплив на культуру йде далеко за межі просто звуків.

По-перше, музика діє як емоційний код. Навіть якщо ти не знаєш мови і не розумієш слів, ти все одно розумітимеш її контекст. Це один з найпростіших способів доторкнутися до чужої культури. Іноді це працює сильніше, ніж фільми чи книги, бо йде прямо через емоції, без посередників.

Не забуваймо й про ефект постійної присутності. Коли іноземні треки регулярно грають у твоїх плейлистах, у кіно, в рекламі чи в соцмережах, то вони потроху стають частиною твого повсякденного життя. Те, що спочатку здавалося чужим, з часом перетворюється на норму.

Ще один момент – наслідування. Музика завжди приносить з собою образи, стиль в одязі, манеру поводитися, говорити, показувати себе. Особливо молодь часто переймає це, навіть не помічаючи. Тобто, іноземна музика впливає не тільки на те, що ми слухаємо, а й на те, як ми себе сприймаємо й виглядаємо.

Давайте також окремо поговоримо про творчий бік. Для місцевих музикантів іноземна музика це своєрідне джерело ідей та жанрів. Не копіюють її один в один, але адаптують, мішають з своїм і створюють щось нове. Це як культурний діалог, запозичення, переробка, моментами навіть переосмислення.

У нашому глобальному світі все це посилюється завдяки цифровим платформам. Алгоритми стрімінгів і соцмереж не дивляться на кордони. Іноземна музика приходить до тебе напряму. Так виникає відчуття одного великого культурного простору, де локальне постійно перетинається з глобальним.

А тепер подивимося, як це все виглядає саме в Україні.

Наше медіасередовище зараз в особливому стані. За останні роки музика перетворилася з просто розваги на частину великого процесу, переосмислення, хто ми є. У такому контексті іноземна музика сприймається по-новому.

З одного боку, українська музика росте як на дріжджах. Вона стає масовою, конкурентною, впізнаваною. З іншого іноземна, особливо англійська, не зникає. Вона досі важлива та особливо для молоді.

В Україні іноземна музика часто грає роль орієнтира. Вона показує, як може звучати сучасний трек, як працює індустрія, як будувати образ артиста. Для наших виконавців це не загроза, а виклик, тримати рівень, але з власним сенсом.

У серіалах, фільмах і іншому медіаконтенті іноземна музика теж є, але вже більш вибірково. Її вставляють, щоб створити атмосферу чи універсальний емоційний ефект, який зрозумілий усім. Але все частіше наші медіа свідомо обирають локальну музику, як маркер нашого часу й місця, щоб підкреслити власний голос.

Сьогодні у нас у студії викладачка, дослідниця та історикиня Ольга Мусіяченко. Добрий день.

– Розкажіть трохи про себе та про те, яке місце музика займає у вашому житті.

Ну, ви мене вже, в принципі, представили. То давайте перейдемо одразу до блоку музики. Музика з дитинства займала важливе місце в моєму житті як слухача, або як, можна трошечки так похвалитися, виконавця. Я з дитинства співала в хорі, тому любила і класичну музику, і українську, традиційну. Але окрім того, коли я, так би мовити, піросла і вступила в аспірантуру, то музика стала ще й предметом моїх наукових досліджень. У мене дослідження, моє дисертаційне, стосується музичного середовища Києва другої половини XIX, початку XX століття. Тому музика займає важливе місце і в моєму повсякденному житті, і в моєму професійному житті.

А ще я зараз працюю в Всеукраїнському молодіжному центрі, в відділі утвердження української національної громадянської ідентичності. І для мене, і як для громадянки, музика є дуже важливим маркером нашої ідентичності українського, що є в нас.

– Чи пам'ятаєте ви момент або період, коли іноземна музика почала впливати на ваші музичні смаки? Що це були за виконавці, або ж, можливо, жанри?

Це дуже смішно зараз буде. В дитинстві я слухала платівки. Я ще з тих часів, коли були платівки. І у нас було кілька таких моїх улюблених треків, так би мовити. І одні з них – це були польські піаністи. Ну, а крім того, звісно, що тут уже куди правду ховати, були і російські платівки, популярні на той момент виконавці. Тому деякі з них, в принципі, були прикольні, як мені тоді здавалося. З дитинства мене оточувала різна музика. І українські були платівки, наприклад, «Тріо Мареничі». І польські піаністи. Ну і, звісно, популярна тоді на всьому, так би мовити, пострадянському тоді просторі і російськомовні виконавці. Я ще любила платівочки «Бітлз» і «Квін», які теж там «затісалися» серед цього асортименту. І, напевно, це такий перший приємний дотик до англійської мови.

– Як вам здається, іноземна музика в Україні наразі – це більше про моду, глобалізацію, чи справді про культурний обмін?

Знаєте, оце питання, напевно, на яке у мене найбільш розлога відповідь, воно таке філософське. Єдине, що я би не ставила там «чи», тому що, як на мене, то поняття глобалізація, воно дуже широке, воно об'ємне. І це та річ, яку неможливо, той процес, який неможливо оминати. Глобалізація відбувається, хочемо ми того, чи не хочемо. І я би, скоріше, говорила про якісь тенденції, які несе нам глобалізація.

Тобто, умовно кажучи, глобальна мода, починаючи там особливо з епохи ХІХ століття, кінця ХІХ століття, початку ХХ, коли з'являється можливість транслювати звукозаписи, так з'являються перші спроби фіксувати на фоновалики, наприклад, спочатку, а потім вже більше знайомі нам грамофони, патефони, платівки. Коли з'являється можливість фіксувати і поширювати звуки,

то тут вже можемо говорити про якусь глобальну моду, можливість масово долучитися до певних європейських трендів. І ми потім спостерігаємо в Києві, умовно кажучи, те саме, що могли там танцювати, співати в Європі.

Якщо ви згадаєте пізнішу епоху, наприклад 30-ті, що в Підмогильного в «Місті»: джаз-банди, фокстрот, такі модні європейські речі, — то цього не уникнути.

Якщо говорити про культурний обмін, то так, цього не уникнути. Якщо говорити справді про обмін, що і ми беремо, і ми даємо, то тут, як на мене, все залежить від конкретної людини. Наскільки вона зацікавлена культурою іншої країни або іншого регіону, наскільки вона готова відкритися до цієї музики. Наприклад, багато виконавців, які приїжджають в Україну, вивчають українську музику і несуть сюди свою культуру. Для мене таким прикладом є американські танці, американська музика.

В Києві є традиція раз на два тижні, в четвер. збиратися на алеї художників на танці, це українські традиційні алеї. Є у нас деякі колеги з Америки, Бенджамін звати виконавця. Він захоплюється українською культурою, але разом з тим приносить сюди і американські танці. І ми на алеї разом з українськими танцями танцювали і американські, і окремі майстерки влаштовувалися. І це якраз про обмін, коли людина готова щиро відкрити своє сердечко до іншої культури.

– Тобто культурний обмін все одно важливий?

Звісно, культурний обмін важливий. І тут ми можемо говорити не лише про якісь державні програми, політику, які нас в цю сторону підштовхують, а і про налаштованість самої людини. Бо в Україні, в Києві, зокрема, історично представлені багато громад інших народів. І вони привносили сюди класні, цікаві речі, такий колорит, створюючи неповторну атмосферу мистецького життя Києва.

– Чи помічали ви, що через музику люди починають цікавитися іншими країнами, мовами або ж культурою? Можливо, це було і у вашому конкретному випадку?

Сто відсотків. Якщо ж говорити про мою бульбашку, так? Музика, вона є таким дуже показовим зрізом соціокультурного життя, такої сутності країни.

Вона, якщо вміти дивитися та аналізувати, то вона розкриває дуже багато історичних процесів, від того, що відбувається, якихось ментальних речей, психологію певного народу. Говорячи про мої захоплення, так? Якби я вчила англійську мову тільки по підручниках, я б її ніколи не полюбила. А так, в мене очевидна асоціація з певними гуртами, тими самими «Бітлз», я просто вже потім, крім платівок в моє життя, прийшли касети, заслуховувала по колу «Білий альбом», вивчала всі тексти, як уміла, ми їх там десь добували.

І цей інтерес, ця симпатія, вони формуються до мови, до її звучання і до культури великою мірою через музику.

– Як, на вашу думку, іноземна музика присутня в українському медіапросторі сьогодні? До прикладу, після виходу серіалу «Дивні дива» пісня «Running up that hill» знову стала популярною в «TikTok» і масово звучала в Україні також. Чи помічали ви якийсь подібний вплив?

Це одне з найскладніших питань. Та, звісно, і це стосується і певних трендів, які є.

А ще, цікаво, вчора, поки готувалася до інтерв'ю, я їхала з походу. І ми їхали в такому «бусіку» і обговорювали, хто що слухає. І почули одну англійську пісню. І навпроти мене сиділи мої колеги по поїзду і кажуть: «О, а вона існує англійською? А ми знаємо тільки український переспів.» І виходить таким чином, що ми деякі мелодії запам'ятовуємо, як звучать, а потім вивчаємо саму історію пісні, наприклад. І, ну, дуже цікаво так буває, насправді, як все переплітається.

– Як вам здається, коли український серіал використовує англійську поп-музику або ж стилістику західних підліткових драм, це змінює сприйняття історії? До прикладу, коли я переглядала серіал «Новенька», то в емоційних сценах і сценах підліткових вечірок звучали, як правило, сучасні англійські пісні. Через це атмосфера більш була схожа на ось ці «західні серіали». На вашу думку, чи робить така музика історію більш

універсальною для глядача? Чи, навпаки ж, вона віддаляє від українського контексту?

Мені здається, залежить від кількох факторів. По-перше, від того, яка музика підбирається, якщо її об'єктивно слухає українська молодь. Якщо вона присутня в житті українського слухача, ця музика, то чому б і ні? Такі реалії життя, від цього нікуди не дінешся. У нас є як українська музика, так і багато іншої. В нашому житті ми її любимо. Але є і іноземна музика, до якої теж треба бути відкритим.

І другий момент, звісно, від кількості, від пропорцій того, наскільки ця музика представлена в певному продукті. Тобто, якщо вона займає забагато ефіру, то варто, можливо, ці пропорції переглянути.

– Як Ви вважаєте, іноземна музика більше надихає українських артистів, чи все-таки витісняє український продукт?

Мені здається, що буває і так, і так. Якщо говорити про натхнення, то натхнення взагалі штука цікава. Де ми його черпаємо, що нас надихає, де це наша власна ідея, де ми десь трошечки, ну не плагіюємо, але взяли за основу, так би мовити, і творчо переробили. Це завжди таке цікаве питання.

Іноді воно від нашої свідомості вислизає. Але правда життя така, що цей обмін, ця синергія, вона відбувається між різними народами та культурами. Ми, наприклад, беремо музичні інструменти, до прикладу, або якісь технічні новинки. Ми беремо те, що придумали десь на Заході, вигадали там, сконструювали піаніно. Ми беремо це піаніно і творимо на ньому українську музику, використовуючи технічні і теоретичні підходи, які є в Європі. Але ж при цьому ми робимо і нашу музику, доступною, зрозумілою для європейського слухача.

Це дуже такий умовний приклад. Але мені здається, що воно може рухатись в дві сторони. І надихати, і давати якийсь простір для фантазії, для того, як можна у нас це застосувати.

А як можна стилізувати цей трек умовно, або цей тренд під українську музику. Або цю мелодію, або ці інструменти під нашого слухача, або під наші якісь етномотиви. Це цікаво насправді.

– Досить часто я помічала такі приклади, коли переглядала відео. І, до прикладу, якщо український артист бере іноземну музику як основу, або використовує якийсь образ іноземного артиста, то наша аудиторія досить негативно на це реагує. Вони починають казати, чому ми копіюємо, чому ми не можемо зробити щось своє, чому ми йдемо за західними трендами, чому не можемо популяризувати саме українське. От як ви вважаєте в цьому напрямку?

Ну, по-перше, всім не вгодиш. Разом з тими, хто критикує, є і ті, кому подобається. Але, як ми знаємо, ті, кому подобається, не завжди мають і натхнення написати таку кількість коментарів, як ті, кому не подобається.

Менше з тим, це ж все творчість, творчий процес. Тому, що рухало людиною, коли вона це робила, це теж момент дискусійний. Переробки, якісь адаптації, це те, що супроводжувало людство весь період, напевно, його існування.

Є якийсь предмет або якась теорія, або якийсь, я не знаю, інструмент, і хтось такий, так, це працює погано, давайте ми от так підправимо і вдосконаliamo. Тому мені здається, що може бути по-різному. Щодо автентично українського, то є різні шляхи його популяризації.

Є такий предмет соціологія музики, така дисципліна, яка вивчає, як формуються смаки, як оцей запит формується, чому людина сприймає ту чи іншу музику і чому їй не заходить, як ми кажемо, якийсь там інший стиль. Тому тут таке питання, знаєте, дискусійне.

– Певний період я слідувала за гуртом «The Hardkiss», який з часом почав звучати більш по-західному. В них з'явилися сучасніший поп-рок, більш міжнародний стиль продакшену, та й візуально кліпи стали схожими на ті, що роблять у світовій музичній індустрії. Власне, через це існує думка, що їхню музику легше сприймають не лише в Україні, а й за її межами. Як вам здається, ось таке перелаштування на західний ринок допомагає

українським артистам виходити на світовий рівень? Чи все-таки робить їх менш українськими?

Це, насправді, я би навіть сказала, таке екзистенційне питання. Його можна було би почати розмотувати з кінця. Що ми вважаємо, власне, маркерами «українськості» гурту? Це мова? Це наслідування автентичної якоїсь традиційної манери виконавства? Це наслідування якоїсь ритму, мелодики української традиційної музики? Тут можна дуже довго дискутувати, розбираючи на конкретних прикладах. Чи є в нас в популярній музиці оце бачення, що є українським для виконавця, щоб оце сказати, оцей виконавець молодець, він там 99% українців, а цей виконавець, ну все. Цьому, значить, цей 50% «українськості» в цього виконавця. Тобто, що ми під цим маємо на увазі?

Як на мене, то пошук в будь-якому разі дуже може бути індивідуалізований. Якщо на якомусь етапі творчості гурта, їм захотілося, відчулося так, піти в оцей більш західний, не український вайб, то, можливо, ми хто ми, щоб їх засуджувати. Але, як-то кажуть, критикуєш пропонуй, то, власне, що ж ми хочемо чути від цих гуртів? Є круті гурти, які переспівують або адаптують українську традиційну музику. Можливо, нам варто підсилити звучання, я маю на увазі, медійно, кількість присутності цих гуртів в ефірі, ходити на їх концерти, постити їх, писати, от ви молодці, оце справді український гурт. Мов не кажучи, тобі заявляти про те, що нам подобається, що ми вважаємо брендом українськості гурту.

– Мені здається, коли почалось повномасштабне вторгнення, люди почали ставитись навіть до західного трішки з негативом. Всі хочуть пропагувати лише українське, бачити лише українське, чути лише українську мову, лише українську музику, але мені здається, коли люди себе заганяють в цю бульбашку, це теж неправильно.

Я стараюсь так не робити. Чи це правильно, чи неправильно, чи це наша спроба компенсувати певну недостачу української музики у нас в минулому. Можливо, якщо в людини весь ефір був завалений, її простір інформаційний лише англомовними виконавцями, якщо вона в магазин приходить, чуємо, що на

фоні. Ми чуємо те, за що заплатив магазин, здебільшого це мережеві магазини, і вони мають якісь англомовні треки.

Забагато цього в ефірі людини вона відкрила для себе в 2022 році українську музику. Можливо, вона відчуває оцей, а як же ж так, давайте більше цього, чому я про це не знав. Тоді для цієї конкретної людини буде, звісно, це справедливим, бо ми маючи довгі роки, коли українська музика, українська культура, вона вважалася, ну, такою, непривілейованою.

Для мене, навіть, цей російський шовінізм, який був присутній, радянський, бути українським композитором, ти мав пробивати собі шлях крізь терни до зірок, показуючи, що ти українець, що ти український композитор, український творець, ти міг за це гарненько, вибачте за простонародну мову, «відгребсти» і в професійному сенсі позбавитись певних можливостей і регалій, якщо ти не пишеш славу партії, або не пишеш російською мовою. Я вже не говорю про якісь гірші наслідки, так, які могли бути для виконавця. То, звісно, ми маємо цей розрив між поколіннями в традиціях, я маю на увазі.

Багато хто забув ці пісні, які в родинах виконувалися, танці, які колись десь танцювалися, старі колискові, які співалися. У нас цього, от, зв'язку з своїм корінням, з своїм родом, те, що є в багатьох інших країнах, у нас цього немає. І це велика така психологічна, я би сказала, проблема. Не немає, неправильно. У нас є певна прогалина у цьому. І, можливо, ми намагаємося таким чином її заповнити.

– Як, на вашу думку, після 2022 року змінилося ставлення українців до іноземної музики?

Російську ми вже повністю відмітаємо, так, як іноземну. Не говоримо за неї взагалі. Відсутня має бути, на мою думку, в ефірі найближчі багато років. Поки Росія не розпадеться на маленькі шматочки і не перегляне, взагалі, своє місце в світі. Мені здається, що в українців, ну це, знову ж таки, я суджу по своїй виключно бульбашці, змінилося ставлення до української музики поряд зі змінною ставлення до іноземної. І хочеться вірити, що ми не стільки заперечили іноземну музику, скільки просто змінили оцю присутність в нашому грай-листі

кількості іноземних треків і кількості українських треків. І так само, можливо, ми почали сприймати українську музику як більш престижну.

Українські виконавці для нас стали і такими, скажімо так, модними, і українські виконавці стали для нас більш рідними. Якщо говорити про якісь тенденції, які я помічаю в останні роки, це більше відкритість людей і більше зацікавленість людей в українській традиційній музиці. Якщо раніше колядницькі гурти, які приходили в 90-ті, великий відсоток цих гуртів, це був коляд-коляд-колядниця, добре з медом-поляниця, дайте дядьку п'ятака. І добре, якщо цей колядницький гурт був тверезий. Ну, вибачте, правда життя. І люди перестали її відкривати двері.

Але от, якщо ми згадаємо, наприклад, дисидентський рух, що там коляда, якісна, хороша коляда, була навпаки спробою показати свою українську позицію. І ще я бачу зараз, останні кілька років ми колядуємо так, як це роблять в традиції. Ну, ясно, з певними виду зміненнями, що ходимо по ЖК, а не по селу, але міське таке колядування. Оля виросла і стала колядувати. І люди з кожним роком все більше до цього відкриті. Коли бачать тепер колядників на вулиці, вони такі: «О, а що це? А ви зайдете до нас, там квартира 300-500». Оте, приходьте, діти дивляться, і люди запрошують до себе зайти. І з кожним роком це відкритість все більше і більше. Ми не нав'язувалися нікому, але до друзів заходили, і запуслав, значить, Google форму. І ми, як раніше, не знаю, аніматори: «Добрий день, це колядники». Але люди радіють, люди готові це сприймати, хоча багатьом навіть незвично, як воно звучить. Воно не причесане, не знайоме, звичне для нашого вуха гармонійне звучання.

Іноді ці традиційні пісні для людей вже не знайомі, але люди відкриті до цього стали більше.

– Чи помітили ви зміни, усталені саме до російської музики? Адже, коли я готувала власний свій текст, то, за даними дослідження, частка російськомовної музики серед прослуховувань українців дійсно впала.

Впала, і це тішить. Я вже говорила про те, що зараз неможливо сприймати музику, спорт, культуру, будь-яке явище, неможливо сприймати поза

контекстом, який ми маємо. І все, що ти слухаєш, транслюєш, говорить про твою позицію, про твоє внутрішнє сприйняття. Мені це трохи паралелиться з тим, як ми українську мову привносимо в своє життя.

Чи ми не говоримо, чи ми перескакуємо, чи ми, взагалі, говоримо російську, з якихось причин. У нас війна йде вже скільки часу, а дехто так і не може себе присилувати і перейти на українську мову. Тому чи робимо зауваження, коли до нас звертаються російською, чи ми, в принципі, наважуємось зробити зауваження.

Не змінилося ставлення, але таке болюче питання все одно російської музики багато в нашому ефірі. Чому люди її слухають? Що їх спонукає її слухати? Це колишнє уявлення про велику російську культуру? Це звичка? Що їх мотивує? Це якісь трансгенераційні травми не дають їм позбавитися цього російського багажу, цього фльору російського? Тут і насправді дуже багато можна було б цікавих питань підняти, навіть з точки зору психології.

– Чула думку, люди кажуть, що в них спогади просто з російською музикою, мовою. І тому вони не можуть від цих спогадів відмовитись. І, власне, тому вони і продовжують говорити російською, слухати російське, дивитися російське.

Так. І це теж цікавий момент, якщо це, наприклад, опозиційний гурт. Або якщо це теж недавно мені дали послухати гурти з Білорусі, які співають і білоруською, і російською, але, очевидно, це люди, хто опозиційних поглядів притримується. І ті, хто навпаки через російську мову намагається донести російськомовній спільноті за кордоном або в самій Росії, що коїться нехороші речі.

І тут, насправді, яким чином діяти, це дуже складне питання, питання, на яке немає готової відповіді. Завжди варто запитувати про мотивацію людини. І цікавитися мотивацією людини. Як і в житті, в інших проблемних ситуаціях. Що рухає людиною? Чому вона це робить? Якщо вона переключилась на російську раз в багато часу, для того, щоб протрансливати певні речі знайомою мовою,

зрозумілою, є якась потреба це зробити, з якихось причин це можна зрозуміти. Може не схвалити.

Тому завжди мотивація. Що рухає людину? Для чого вона це робить? Що заважає їй перейти на українську, слухати українську музику? Для чого вона продовжує слухати цю російську, особливо, коли це в якихось публічних місцях? Поряд можуть бути люди, в яких хтось загинув.

У мене серед знайомих були такі випадки. Валить там з колонки російська мовна попса, жалива, до речі, сама по собі, а поряд є людина, в якої недавно хтось близький загинув. І це неможливо слухати цій людині от взагалі. Тому тут завжди питання етики, питання цінностей. І взагалі, що рухає процесом?

– І наостанок, можливо, у вас є виконавець, альбом або ж пісня, які найкраще символізуватимуть для вас вплив іноземної музики на сучасну українську культуру?

Складно. Для мене це... Я довго думала, що ж на це питання відповісти. Для мене тут, напевно, найяскравішим прикладом буде неочікувана, але не сучасна музика. Але музика, яку ми намагаємося повернути в наш сучасний побут, це українські, і не тільки українські, традиційні танці. Коли ми їх зараз вертаємо на вулиці міста, хочеться, щоб це була не просто історична реконструкція, а щось живе, що існує в повсякденні. Що я зайшла в паб десь на Подолі та потанцювала українські танці.

Тому коли ми говоримо про якісь впливи, для мене українська традиційна музика в цьому сенсі є найбільш ілюстративною. Іноді, коли беруть, наприклад, і грають на якихось сучасних інструментах, або заміковують сучасними якимись трендами, або є ще така штука етнорейви.

Тобто з одного боку звучання як сучасне, але при цьому з такими українськими нотками. І, чесно, це роблять люди, які є дослідниками, які класно розбираються, як це робити. Як осучаснити, не втративши при цьому автентичності.

В українській музичній сцені помітно, як артисти активно адаптують і перетворюють іноземні треки та стилі під власну аудиторію.

Яскравий приклад – гурт «DakhaBrakha», який поєднує традиційну українську музику з елементами світової музики, від етно до авангарду. Їхній «етнохаос» став відомим за межами України та показує, як локальні традиції можна трансформувати у сучасний творчий продукт.

Гурт «Stelsi» поєднує електроніку, синт-поп і фольклорні елементи, демонструючи, як міжнародні тренди можуть перетворюватися на локальний музичний стиль.

Цікаві приклади адаптації старовинних мотивів – проєкт Гільдегарда, де музиканти «Heinali&Andriana-Yaroslava Saienko» поєднали середньовічні мелодії із сучасними електронними та вокальними текстурами, створюючи унікальний звуковий продукт.

В українській електронній сцені молоді артисти, як «Heinali», «Poly Chain», «Koloah», змішують техно, ембієнт та інші західні жанри з локальними музичними сенсами, показуючи, як глобальні тренди адаптуються в українському контексті.

Іноземні виконавці теж відіграють важливу роль у формуванні українського культурного середовища. Багато з них активно взаємодіють із місцевою сценою та аудиторією. Так, легендарні музиканти «Bonob» та «The Edge» з гурту U2 у травні 2022 року дали акустичний концерт у київському метро, яке стало символічним місцем під час війни. Разом із українськими артистами, зокрема Тарасом Тополею з гурту «Antytila», вони виконали адаптовану версію пісні «Stand By Me», створивши музичний меседж солідарності та підтримки української культури.

Не менш показовим є досвід електронної сцени. Відома французька артистка «Kittin» приїжджала до Києва для благодійного виступу у клубі «Keller», збираючи кошти на допомогу українським військовим та волонтерам. Під час поїздки вона також проводила майстер-класи та зустрічі з місцевими слухачами, ділячись своїм досвідом і впливаючи на розвиток української електронної культури. Схожим чином британський проєкт «IAMX» планував

сольний концерт у Львові у листопаді 2025 року, ставши одним із перших великих іноземних виступів після початку війни.

Інший цікавий приклад – марокканський музикант «Yogev Shetrit», який був запрошений на фестиваль «Bouquet Kyiv Stage». Його виступ поєднував традиційну північноафриканську музику з сучасним джазовим звучанням, демонструючи, як іноземні виконавці з унікальним культурним бекграундом можуть впливати на музичні смаки української аудиторії і надихати місцевих музикантів на експерименти.

Завдяки фестивалям, як «Zaxidfest», українські сцени також відкриваються для міжнародних гуртів. На цих майданчиках виступали колективи з різних країн, наприклад американські «Anti-Flag», шведські «Clawfinger» чи німецькі «Caliban», і це не лише розважає слухачів, а й створює культурний обмін, показуючи українській аудиторії нові стилі, сценічні практики та жанрові формати. Такі виступи надихають місцевих музикантів на творчі експерименти, змішання стилів та створення нових колаборацій.

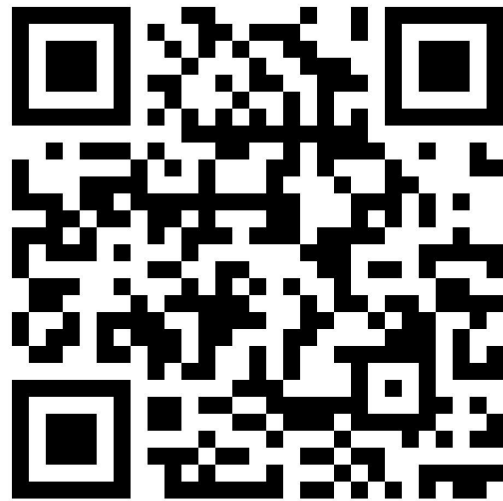
Іноземна музика вже давно стала частиною українського культурного простору й помітно впливає на те, що ми слухаємо та дивимося щодня. Для когось це можливість бути ближчими до світових трендів, а для когось – привід замислитися над тим, чи не втрачається через це власна культурна унікальність. Але саме такі зміни й показують, як музика поступово формує сучасне медіасередовище в Україні.

Радіопрограма «Між нотами та кордонами» «Instagram»:

1. https://www.instagram.com/reel/DYl80pxggO-/?utm_source=ig_web_copy_link&igsh=MzRlODBiNWFlZA==
2. https://www.instagram.com/reel/DYnKJJ-h1J3/?utm_source=ig_web_copy_link&igsh=MzRlODBiNWFlZA==
3. https://www.instagram.com/reel/DYoZQyBAiPB/?utm_source=ig_web_copy_link&igsh=MzRlODBiNWFlZA==

«Facebook»:

1. <https://www.facebook.com/share/v/18r3T9rit2/>

АНОТАЦІЯ

Борець А. Вплив іноземної музики на українське медіа- та культурне середовище: створення радіопрограми

Ключові слова: радіопрограма, музика, медіапростір, стримінгові платформи, соціальні мережі, культурне середовище, англомова музика, медіакомунікація.

Кваліфікаційна бакалаврська робота присвячена дослідженню впливу іноземної музики на українське медіа- та культурне середовище в умовах цифровізації та глобалізації. У роботі проаналізовано роль стримінгових платформ і соціальних мереж у поширенні музичного контенту серед української аудиторії, а також простежено зміни у музичних вподобаннях молоді після 2022 року. Окрема увага приділяється використанню англомовної музики в українському медіаконтенті, зокрема у соціальних мережах, серіалах та сучасному цифровому середовищі.

Практична частина роботи містить авторську радіопрограму «Між нотами і кордонами» тривалістю 42 хвилини 26 секунд. Радіопрограма поєднує аналітичний матеріал, статистичні дані, музичні приклади та журналістське інтерв'ю з історикинею й дослідницею музичної культури Ольгою Мусяченко. У роботі також описано особливості структури програми, музичного оформлення та технічних засобів, які використовувались під час створення радіопродукту.

Результати дослідження підтверджують, що іноземна музика сьогодні займає важливе місце в українському медіапросторі та впливає на сучасне культурне середовище молоді. Радіопрограма «Між нотами і кордонами» демонструє актуальність цієї теми та можливість її реалізації у форматі сучасного аудіоконтенту.

ANNOTATION

Borets, A. The Influence of Foreign Music on the Ukrainian Media and Cultural Environment: Creating a Radio Program

Keywords: radio program, music, media space, streaming platforms, social networks, cultural environment, English-language music, media communication.

This bachelor's thesis examines the influence of foreign music on the Ukrainian media and cultural environment in the context of digitalization and globalization. The thesis analyzes the role of streaming platforms and social networks in the dissemination of music content among the Ukrainian audience, and traces changes in the musical preferences of young people after 2022. Special attention is given to the use of English-language music in Ukrainian media content, particularly on social media, in TV series, and in the contemporary digital environment.

The practical component of the thesis includes an original radio program titled «Between Notes and Borders», lasting 42 minutes and 26 seconds. The radio program combines analytical material, statistical data, musical examples, and a journalistic interview with historian and music culture researcher Olga Musiachenko. The work also describes the program's structure, musical arrangement, and the technical resources used in creating the radio program.

The study's findings confirm that foreign music plays a significant role in today's Ukrainian media landscape and influences the contemporary cultural environment of young people. The radio program «Between Notes and Borders» demonstrates the relevance of this topic and the potential for its implementation in the format of modern audio content.